

Knygą apie DP rašė amerikiečiams

„Jaučiuosi kaip klasės draugų susitikime“, – šeštadienį, balandžio 16 dieną, Balzeko lietuvių kultūros muziejaus surengtame knygos „Lost Birds“ pristatyme juokavo šio romano autorė rašytoja Birutė Putrius.

Po susitikimo trumpam pokalbiui susėdo rašytoja Birutė Putrius (dešinėje), muziejaus prezidentas Stanley Balzekas ir direktorė Rita Janz

Į susitikimą su pirmąjį savo romaną išleidusia autore susirinko pilna salė skaitytojų. Dalis jų – seni rašytojos draugai, su kuriais nesimatyta daugelį metų. Vieni susitikimo dalyviai atsinešė jau anksčiau įsigytą ir jau spėtą perskaityti romaną „Lost Birds“. Kiti stoji į eilę prie staliuko, ant kurio puikavosi šūsnis dar spaustuvės dažais kvepiančių naujų rašytojos knygų.

Autorės Birutės Putrius knygoje „Lost Birds“ – po Antrojo pasaulinio karo iš sovietų okupuotos Lietuvos į Ameriką pasitraukusių lietuvių gyvenimo istorijos, sudėliotos į romaną tarsi iš atskirų pasakojimų. Tačiau jų veikėjus sieja

kaimynystė ir panašūs jausmai bei išgyvenimai.

Suaugusieji nostalgiskai prisimena gimtinę, ilgisi jos. Juk atvykusiems iš savų šviesių, gėlėmis apstatytų namų, kuriuose valgyta iš porcelianinių indų, sunku priimti naują gyvenimą. Jame esi priverstas glaustis ankštame bute, dėvėti kažkieno paaukotus nudrengtus drabužius ir mokytis kalbėti svetima kalba. Tačiau augantys atvykėlių vaikai smalsiai stebi naują šalį ir noriai mokosi joje pritapti.

Rašytojos kūrybą trumpai pristatė Dalia Maciukevicius-Zygas. Pati autorė paskaitė vieną iš knygos skyrių – „Lucy in the sky“.

Kai kas iš susitikimo dalyvių apie romano „Lost Birds“ veikėjus klausinėjo taip, tarsi kalbėtų apie senus pažįstamus. Tačiau Birutė Putrius patikino: knygoje nėra nė vieno neišgalvoto personažo. Juos kurdama rašytoja stengėsi sugalvoti naujus vardus, o savo veikėjus apdalinti perkurtomis ir pakeistomis gyvenimo istorijomis.

Nepaisant to, paaiškėjo neįtikėtinų dalykų. Birutė Putrius sužinojo, kad atsirado žmonių, žinančių ne tik kai kurių romano veikėjų vardus. Bet ir netyčia sutapo išgalvotų kūrinio veikėjų ir realių, nors autoriui nepažįstamų, žmonių kai kurios gyvenimo detalės.

Rašytoja prisiminė, kad dar prieš išleisdama knygą, ji nuvyko į „Santaros“ suvažiavimą. Ten paskaitė ištraukas iš būsimo romano. Pertraukos metu pažįstamieji jos ėmė klausinėti, ar tikrai rašytojos vienu iš veikėjų tapo žinomas lietuviško laikraščio korespondentas.

„Daugiausia faktų ir prisiminimų iš mano pačios gyvenimo yra pirmame knygos skyriuje. Tikrai, vaikystėje su tėvais atkeliavusi į Ameriką turėjau juodaodį draugą. Jis gyveno kaimynystėje. Taip pat, kaip ir romano herojė Irena buvau gavusi dovanų lėlę – juodaodį berniuką“, – prisiminė Birutė Putrius.

Rašytoja pasakojo, kad gyvenime dirbo anglų kalbos ir literatūros mokytoja. Ji nuolat troško rašyti. Todėl lankė specialias pamokas. Pradžioje jose mokėsi rašyti scenarijus filmams, tačiau po poros metų nusprendė pradėti rašyti apsakymus. „Maniau, kad bus lengviau, tačiau buvo dar sunkiau. Bet labai mėgau ir norėjau rašyti, todėl pradžioje rašiau tik sau“, – pasakojo Birutė Putrius.

Susirinkusieji kantriai laukė rašytojos autografų.

Autorė susirinkusiesiems pasakojo, kaip kilo mintis parašyti romaną. Kartą nuvykusi į Marketės (Marquette) parką, kuriame prabėgo jos vaikystė, rašytoja suprato: šis rajonas smarkiai pasikeitė. Nebeliko daugelio dalykų, kuriuos ji prisiminė: tavernų, su jose sėdinčiais tais pačiais lankytojais, niekus tauškiančių viengungių, vaikus stebinusių keistomis pravardėmis ir dar keistesne kalbos maniera.

„Man pasidarė labai liūdna. Aš pati iš savo vaikystės ir gyvenimo Marketės (Marquette) parke prisiminiu daugybę dalykų. Supratau, kad apie tai turiu parašyti romaną. Rašiau taip, kad jį galėtų skaityti ir amerikiečiai. Kad jie galėtų suprasti, ką išgyveno mūsų tautiečiai, atvykę į svetimą šalį“, – kalbėjo Birutė Putrius.

Vos pirmąjį savo romaną išleidusi rašytoja netrukus žada skaitytojus pradžiuginti antrąja knyga. Autorė jau yra sukūrusi istorinį dviejų tomų romaną apie Lietuvos knygnešius. Birutė Putrius tik keliais sakiniais pristatė savo naująjį darbą. Jame – tamsaus spaudos draudimo laikmečio fone vystosi romano veiksmas ir dviguba meilės istorija.

Kodėl buvo pasirinkta spaudos draudimo tema? „Mano bočelis buvo knygnešys, o tėtis – puikus pasakotojas, daug apie bočelį pasakodavo. Tie pasakojimai man įstrigo, norėjosi juos įamžinti“, – sakė Birutė Putrius.

Virginija Petrauskienė

Autorés nuotr.